

ششم از حدیث نفس آن است که سالک و غیره در
در امری از امور نفس او بغایت راعب باشد در آن
حالت که استیاق و تعطش بر دل او غالب گردد و
مصوره آن شوق و استیاق او را در صورتی خوب
که مناسب آن باشد در عالم مثال مقید در پرده
خیال جلوه دهد و ابنای چنین واقعات را بغایت
معتبر فطن باید که از حدیث نفس را از بیان واقع
فوق کند **قسم هفتم** که معنوی و حدیث نفس بهم
متخرج است آنست که سالک گاه باشد که ترک تعلقات
جسمانی و تنوعات بهیمی کرده و از آن جهت
آینه دل او بقدر نفی خواطر صفایی یافته باشد و از

عالم معنی در دل وی بقدر صفا از آن معانی عکس انداخته
و بواسطه بقیه اخلاق ذمیمه و اوصاف بهیمه اثر درین
با آن ضم بنده و اسم المصور که درت قوای مصوره
است این اقتضا کند که قوه مصوره آن معنی متخرج را
در پرده خیال نمایند که دهد و ابنای چنین واقعات را
بغایت معبر کامل باید که حدیث نفس را از معنی
مجزیه فوق کند **قسم هشتم** اصغاف و احلام است
و بیان آن قبل ازین در تقریبات خیالات مقید
مذکور گشت تکرار جایز نیست **اما** آنها که واقعات
ایسانو تاثیر دیر نظامی شود نزد اهل کسوف و عوف
دلالت میکند بر قوت نفس ناحقه ایسان از آن جهت